

«Ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός
ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρός». «Ἰωάν. 14:24»

«Καί ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου,
καί ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις». «Πράξεων 2:4»

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Τel. 9698 5066

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ἐτησία Συνδρομή — Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 26 No 11

Print Post Approved PP 2455500018

Τεύχος 298

Δεκέμβριος - December 2004

+ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

*ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ*

Ἀδελφοί καί Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐκπληκτοί καί πλήρεις θαυμασμοῦ ἀντικρύζομεν ἰδιαιτέρως κατά τάς ἡμέρας αὐτάς τήν ἀσύλληπτον διά τόν ἄνθρωπον καί τάς ἀγγελικάς τάξεις κένωσιν τοῦ σαρκωθέντος καί ἐκ Παρθένου γεννηθέντος καί ἀποκειμένου εἰς τήν φάτνην τῶν ἀλόγων ζώων Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Καί ἐνῶ οἱ πιστοί ἐορτάζομεν πανηγυρικῶς τό χαρμόσυνον γεγονός ὅτι κατά συγκατάβασιν θεϊκῆν ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ, κατελθὼν μέχρις ἡμῶν ἐκ τῆς μεγαλυσύνης Αὐτοῦ, φυσικοί, κοινωνικοί καί πνευματικοί σεισμοί καί ἀναστατώσεις συγκλονίζουν τήν μακράν τοῦ Χριστοῦ ἀνθρωπότητα καί ταρασσουσιν τήν ζωὴν πάντων τῶν ἀγαπῶντων τήν εἰρήνην.

Κοινωνικά δομαί ἀπορρυθμίζονται εἰς ἀναζητήσιν νέων σχημάτων καί συσχετισμῶν, πνευματικά ἀναζητήσεις ἐκτροχιάζονται εἰς αὐτοκαταστροφικὰς λατρείας καί πρωτοφανεῖς φυσικά καταστροφὰ συμβαίνουν εἰς διαφόρους περιοχάς τῆς γῆς. Γύρωθεν ἡμῶν ἀταξία καί ἀκαταστασία, φόνοι καί ἐρείπια, τό δέ ὄνειρον τῆς εἰρήνης ἀνεπιθύμητον καί διωκόμενον. Ἐντός δέ τῆς ψυχῆς τῶν πλείστων ἀνθρώπων ἔχει ἐγκατασταθῆ ἡ ἀβεβαιότης, ἡ ἀνησυχία, ἡ κατάθλιψις, ἡ ἔλλειψις νοήματος, τό ἀνεξήγητον τῶν δρωμένων καί πολλάκις ἡ ἀδιαφορία καί αὐτό τό μῖσος.

ὑπό τὰ φυσικά, τὰ κοινωνικά καί τὰ πνευματικά ἐρείπια ἀγωνιοῦν καταπλακωμένοι ἠθικῶς καί φυσικῶς μυριάδες συνανθρώπων μας. Πολλοί ἐξ αὐτῶν δέν ἀντέχουσιν τήν κατάστασιν καί ὑφίστανται ποικίλας ψυχικάς καί σωματικάς βλάβας. Ἄλλοι ἀναζητοῦν ἐνόχους καί ἐπιχειροῦν ἐκδικητικάς πράξεις κατά τῶν κατά τήν ἀντίληψίν των ὑπευθύνων.

Ἔτεροι, μή δυνάμενοι νά προσεγγίσουν τοὺς ὑπευθύνους ἐκδηλώνουσιν τήν δυσἀρέσκειάν των διά τρομοκρατικῶν κατά ἀθῶων πράξεων. Ἄλλοι ἐκμεταλλεύονται τήν ἀπορρύθμισιν αὐτῆν καί προσπαθοῦν νά ἐπωφεληθοῦν εἰς βᾶρος τῶν συνανθρώπων των. Καί ἄλλοι, ὠχυρωμένοι ὀπισθεν τοῦ πλοῦτου αὐτῶν ἢ τῆς ἰσχύος αὐτῶν, ζοῦν ἐντός ἰδιαιτέρου κλειστοῦ κόσμου καί δέν αἰσθάνονται τόν πόνον τῶν ὑπολοίπων, οὐδέ ἐνδιαφέρονται διά τήν ἀνακούφισιν αὐτοῦ.

Ὅλος αὐτός ὁ κόσμος δέν ἔχει γνωρίσει τήν διά τοῦ γεννηθέντος Χριστοῦ σωτηρίαν, ἐνίστε δέ, ἀπελπίς καί βέβαιος διά τό οὐτοπικόν τῆς λυτρώσεώς του ἀπό τῆς ἐπικυριαρχίας τοῦ κακοῦ, οὐδεμίαν ἀναζητεῖ σωτηρίαν. Ἐπιδιώκει τήν διά τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐγκοσμίων δυνάμεων ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων του καί ἐνίστε καταφεύγει εἰς τάς δυνάμεις τοῦ κακοῦ, αἱ ὁποῖαι προσκαλούμεναι παρεμβαίνουν καί αὐξάνουσιν τήν σύγχυσιν καί τόν πόνον.

Ἡμεῖς, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, πιστεύομεν καί γνωρίζομεν καλῶς ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενί ἢ σωτηρία, εἰ μή ἐν Χριστῷ, καί δέν ὑπάρχει ὄνομα ἐν τῷ ὁποίῳ δυνάμεθα νά σωθῶμεν εἰ μή τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτήν τήν βεβαιότητά μας δέν κλονίζει τό γεγονός ὅτι ὁ Σωτήρ τοῦ κόσμου ἐφάνη ἐπί γῆς ταπεινός ἄνθρωπος, βρέφος ἀδύναμον, ἀμνός αἵρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καί κατεδέχθη σταυρόν καί θάνατον. Δέν μάς τρομάζει τό γεγονός ὅτι τό μήνυμα τῆς ἀγάπης καί τῆς ταπεινοφροσύνης, τό ὁποῖον μάς ἐδίδαξεν ὅτι πρέπει νά ἀποδεχθῶμεν διά νά σωθῶμεν, δέν γίνεται ἀποδεκτόν ὑπό τῶν πολλῶν.

Ἡμεῖς, ἀποβλέποντες εἰς τό παράδειγμα τοῦ Σωτήρος ἡμῶν, ἀναγνωρίζομεν τήν σωστικὴν δύναμιν τῆς ταπεινώσεως καί τῆς ἐκουσίως σταυρουμένης ἀγάπης, τῶν δύο αὐτῶν ὑπερφυσικῶν ιδιωμάτων τῆς Θεότητος, τὰ ὁποῖα δυσκόλως μιμεῖται ὁ πεπτωκὼς ἄνθρωπος. Ἐπαναλαμβάνομεν δέ πρὸς ἅπαντας, μετὰ πολλῆς τῆς ἀγάπης καί τῆς ταπεινώσεως, τό σωτηριῶδες μήνυμα τοῦ Χριστοῦ, τό διαγγελθέν οὐχί μόνον διά λόγων, ἀλλὰ διά ἐμπράκτου ἐφαρμογῆς καί θυσίας μέχρι θανάτου, νικηθέντος διά τῆς Ἀναστάσεως. Διότι ἡ ἐξ ἀγάπης θυσία ἐπισφραγίζεται μὲν διά τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ δέν τερματίζει τήν μεταβολὴν τοῦ κόσμου εἰς τόν θάνατον τοῦ ἀγαπῶντος, ἀλλ' εἰς τήν ὑπέρβασιν τοῦ θανάτου αὐτοῦ διά τῆς Ἀναστάσεως. Καί τοῦτο εἶναι τό περιεχόμενον τῆς σωτηρίας, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλοῦμεν. Θάνατος ἡμῶν οὐκέτι κυριεῖται, διότι ὁ τεχθεὶς Ἰησοῦς Χριστός κατεπάτησεν αὐτόν καί κατήργησε τήν δυνάμιν του.

Ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ! Δέν ἤλθεν ἐν δυνάμει ἀνθρωπίνως ἐκτιμωμένη, ἀλλ' ἐν δυνάμει ἀρετῆς ἀκτι-

+ Σ Τ Υ Λ Ι Α Ν Ο Σ

Ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας

Παντί τῶ Ἱερῶ Κλήρῳ καί τῶ εὐσεβεῖ Λαῶ
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

Ἀδελφοί Συλλειτουργοί καί τέκνα περιπόθητα ἐν
Χριστῶ τεχθέντι.

Ο ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, δύο εἶναι τά κορυφαία
καί κοσμοσωτήρια γεγονότα τῆς θείας Προνοίας,
τά ὁποῖα καί ἐορτάζουμε κάθε χρόνο μέ τήν ἀνάλογη
εὐγνωμοσύνη καί κατάνυξη: τά **Χριστούγεννα**, καί τό
Πάσχα.

Αὐτά τά δύο δικαίως εἶναι οἱ ὑψιστες κορυφώσεις
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μας Ἔτους. Καί δέν εἶναι καθόλου
ἄσχετα μεταξύ των. Τό πρῶτο εἶναι **προϋπόθεση** τοῦ
δευτέρου. Καί τό δεύτερο εἶναι ὁ ἀμετάθετος **στόχος**
καί σκοπός τοῦ πρῶτου.

Ἡ Ἐνανθρώπησι τοῦ Θεοῦ πού γιορτάζουμε τά
Χριστούγεννα, θά ἔμενε ἔργο ἀνολοκλήρωτο, θά λέ-
γαμε ἀδικαίωτο, ἐάν δέν ἐκορυφούτο στήν Σταύρωση
καί τήν Ἀνάστασι τοῦ μόνου Ἀναμαρτήτου Θεαν-
θρώπου Χριστοῦ.

Ἦλθε στήν γῆ, ὅπως ἀκριβῶς τόν εἶχαν προκα-
ταγγεῖλαι οἱ Προφῆτες: «*ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων
τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου*» (Ἰω. 1,29).

Καί βέβαια, ἡ εἰκόνα τοῦ Ἀμνοῦ, δηλ. «*τό ἀρνίον τό
ἐσφαγμένον ἀπό καταβολῆς κόσμου*» (πρβλ. Ἀποκ.
13,8), φαίνεται νά ταιριάζει περισσότερο στήν
ἐβδομάδα τῶν Παθῶν καί τοῦ Πάσχα. Γιατί ὁ **Σταυρός**
τοῦ Χριστοῦ εἶναι πού ἐκφράζει σαφέστερα καί πληρέ-
στερα τήν ἔννοια τῆς λυτρωτικῆς **θυσίας** γιά ὀλόκληρο
τό ἀνθρώπινο γένος.

νοβολούσης τήν ὑπερτάτην δύναμιν Αὐτοῦ, τήν δύναμιν
τῆς ταπεινώσεως τοῦ μεγαλειώδους καί παντοκράτορος
καί τήν ἄφθαστον δύναμιν τῆς θυσιαζομένης ἀνιδιο-
τελῶς καί ἀνυστεροβούλως ἀγάπης. Δέν ἔχομεν αὐτα-
πάτας καί φρούδας ἐλπίδας ὅτι ὁ κόσμος ἐν τῶ συνόλω
του θά ἀποδεχθῆ συντόμως αὐτάς τὰς ἀληθείας.
Γνωρίζομεν ὅμως καί διακηρύσσομεν ὅτι ἐάν δέν ἀποδε-
χθῆ αὐτάς καί δέν ἐφαρμόσῃ αὐτάς θά ἐξακολουθήσῃ
νά ζῆ τό μαρτύριον τῆς ἀλληλοκαταστροφῆς, τοῦ
ἠθικοῦ ἐκτροχιασμοῦ, τῆς ἐλλείψεως νοήματος διά τήν
ζωήν, τοῦ ψεύδους καί τοῦ πόνου.

Διό καί μετ' ἀγάπης πολλῆς καί ταπεινοφροσύνης
μεγάλῃς καλοῦμεν πρῶτον τοὺς πιστοὺς νά καλέσωμεν
τόν Χριστόν νά γεννηθῆ εἰς τὰς καρδίας μας, ὄχι ὡς ἐν
συγκινησιακόν συναίσθημα ἐγκοσμίου εὐφορίας μικρᾶς
παροδικῆς διαρκείας, ἀλλ ὡς μίαν ριζικὴν ἀλλαγὴν τοῦ
ψυχισμοῦ μας, ὡς μίαν ἀναγέννησιν ἐν Χριστῶ, μίαν
μεταστροφήν τοιαύτην, ὥστε τά θεῖα ιδιώματα τῆς
ἀγάπης καί τῆς ταπεινοφροσύνης νά ἀποτελοῦν στοι-
χεῖα θεμελιώδη τῆς ὑπάρξεώς μας. Ἐπειτα, μετὰ τῆς
αὐτῆς θερμῆς ἀγάπης καί ταπεινώσεως καλοῦμεν ὅλους
τοὺς συναθρώπους μας, γνωρίσαντας καί μὴ γνωρί-

+ S T Y L I A N O S

by the Grace of God Archbishop of Australia

to all the Clergy and devout faithful
of our Greek Orthodox Archdiocese

Brother Concelebrants and beloved children in Christ
who is born,

As we are all aware, there are two major saving events
of divine Providence which we celebrate every year
with appropriate gratitude and vigilance: **Christmas** and
Easter.

These two are justifiably the climax of the Church year.
And they are by no means unrelated to each other. The for-
mer is the **presupposition** of the latter. And the latter is the
steadfast **goal** of the former.

The Incarnation of God which we celebrate at Christmas
would remain unfulfilled, and we could say unjustified, if it
did not culminate in the Crucifixion and Resurrection of the
only sinless God-Man, who is Christ. He came to earth
exactly as the Prophets had foretold: "behold the lamb of
God who takes away the sin of the world" (John 1:29).

And of course the image of the **Lamb**, namely the "lamb
slain from the foundation of the world" (cf. Rev. 13:8),
appears to be more suited to Holy Week and Easter. This is
because the **Cross** of Christ expresses more fully and clear-
ly the meaning of the redeeming **sacrifice** for all of
humankind. However, as we shall see, the 'spotless lamb' is
the central motif in the mystery of the divine Incarnation. It
expresses the love of God which **can never be reciprocated**.
We can appreciate this better by remembering the basic
attributes of the Lamb.

The first attribute of the Lamb is **humility** – As far as we

σαντας τόν Χριστόν, νά πλησιάσουν πρὸς τόν ὡς
ἀρνίον ἄκακον σαρκωθέντα διὰ τήν σωτηρίαν καί αὐ-
τῶν Ἰησοῦν Χριστόν διὰ νά λάβουν ἐξ Αὐτοῦ τήν
εἰρήνην τῶν καρδιῶν, τήν ἐπίγνωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς
ζωῆς, τήν ἐξάλειψιν τοῦ πόνου, τήν αἰωνιότητα καί τήν
ἀναφαίρετον καί πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν χαράν τῆς
πλησίον Αὐτοῦ ζωῆς.

Εἶθε διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς
δανεισάσης τήν ἑαυτῆς σάρκα εἰς τόν Σωτῆρα Χριστόν,
καί τῶν Ἀγίων προκατόχων ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσο-
στόμου καί Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τῶν ὁποίων τά
σεπτὰ λείψανα ἐπεστράφησαν προσφάτως εἰς τήν
Ἐκκλησίαν ἡμῶν, ὡς καί πάντων τῶν Ἀγίων, νά γεν-
νηθῆ εἰς τήν φάτην τῶν καρδιῶν ὅλων μας ὁ Χριστός
καί νά μείνῃ εἰς αὐτήν μονίμως, διὰ νά ζήσωμεν μετ'
Αὐτοῦ τήν χαράν τῆς παρουσίας Του, τῆς ἀφάτου
ἀγάπης Του καί τῆς ὑπερφυοῦς ταπεινοφροσύνης Του.
Ἀμήν.

Φανάριον, Χριστούγεννα βδ'

+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

“Όμως, θά δοῦμε ἀμέσως στήν συνέχεια ὅτι «ὁ ἄμνός ὁ ἄμωμος» εἶναι καί στό μυστήριο τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως, τό κεντρικό «μοτίβο», πού ἐκφράζει τήν ἀπείρως ἀνανταπόδοτη Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο. Θά τό ἀντιληφθοῦμε αὐτό καλύτερα, ἂν θυμηθοῦμε ποιές εἶναι οἱ βασικές ιδιότητες.

Πρώτη ιδιότητα τοῦ Ἄμνου, ἡ **ταπείνωση**.

Ἄπ’ ὅσο ξέρομε, σ’ ὀλόκληρη τήν δημιουργία δέν ὑπάρχει ἄλλο ζῶο τόσο ταπεινό καί καλοκάγαθο ὅσο τό ἄρνι. Τό κουρεύουν, καί δέν φέρνει καμμιά ἀντίρρηση. Τό ὀδηγοῦν στήν σφαγή, καί ἀκολουθεῖ ἀδιαμαρτύρητα, σάν νά μήν ὑποψιάζεται τί τό περιμένει.

Γι’ αὐτό ἀκριβῶς ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν Προφητῶν Ἡσαΐας, προκαταγγέλλοντας τήν «**ἄκρα ταπείνωση**» τοῦ μέλλοντος νά ἔλθει Θεανθρώπου, δέν βρῆκε ἀπό τόν κόσμο τῶν κτιστῶν ἄλλη εἰκόνα, πῶς ἐκφραστική τοῦ «θεανδρικοῦ ἡθους», παρά μονάχα τόν τρόπο τοῦ ἄκακου ἄρνιου:

«Καί αὐτός διά τό κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τό στόμα αὐτοῦ
ὡς πρόβατον ἐπί σφαγῆν ἤχθη
καί ὡς ἄμνός ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτόν ἄφωτος,
οὕτως οὐκ ἀνοίγει τό στόμα»

(Ἡσ. 53,7).

Δεύτερη ιδιότητα τοῦ Ἄμνου, ἡ **ἀγνότητα**.

Ἄν θυμηθοῦμε τήν σύγκριση πού κάνει τό Εὐαγγέλιο μεταξύ **προβάτων** καί **ἐριφίων** (κατά τήν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ), θά ἀναγνωρίσουμε ὅτι μιά τέτοια σύγκριση ἀποβλέπει εἰς τό νά δείξει ὅτι, ἐνῶ τά ἐρίφια ἔχουν μιά φύση ἀτίθαση καί **ἐπαναστατική**, τά πρόβατα διατηροῦν πάντα μιά σταθερή **εἰρήνη**, πού πηγάζει ἀπό τήν βαθιά ἀγνότητα καί ἡρεμία των.

Εἶναι φανερό ὅτι καί οἱ δύο βασικές ιδιότητες τοῦ Ἄμνου στίς ὁποῖες ἀναφερθήκαμε, συμβολίζουν ἔντονα, ἀφ’ ἑνός μὲν τήν «**ἄκρα ταπείνωση**», ἀφ’ ἑτέρου δέ τήν «**ἀπόλυτη ἀναμαρτησία**» τοῦ Θεανθρώπου.

Αὐτά ὅμως τά δύο καίρια γνωρίσματα τοῦ θεανδρικοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ δέν φανερώθηκαν, γιά πρώτη φορά, μπροστά στόν Σταυρό καί τόν θάνατο.

Υπῆρξαν ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς Ἐνανθρωπήσεως, καί σέ ὀλόκληρο τόν ἐπίγειο βίον Του, τά σταθερά χαρακτηριστικά πού μαρτυροῦσαν τό μυστήριο τῆς ἐν «κένώσει» θεότητος!

Ἀκόμη καί ὅταν ἐδίωχνε μέ τό μαστίγιο τοῦς ἐμπόρους ἀπό τόν Ναό, ἡ **ὀργή** Του δέν ἦταν **μῖσος**. Ἦταν παιδαγωγός καί σώζουσα Ἀγάπη.

Γι’ αὐτό, καί σέ ἐκείνη ἀκόμη τήν στιγμή «μετωπικής συγκρούσεως», ὅπως καί στήν ἀκόμη πῶς αἰχμηρή ἀναμέτρησης του μέ τήν **ὑποκρισία** καί τήν **ἀπιστία** τῶν ἀνθρώπων τοῦ Νόμου, πού τήν ἐξέφρασε μέ ἐκεῖνα τά ἐπαναλαμβανόμενα «οὐαί» (πρβλ. Ματθ. 23, 13-39), ἔμενε **ἀναλλοίωτος** στήν θεανδρική του οὐσία.

Γιατί ἐπρόκειτο γιά τήν ἀδιάφυστη ἀλήθεια πού ὁ ἴδιος εἶχε κηρύξει πρὸς πάντας, ὅταν ἔλεγε: «...μάθετε ἀπ’ ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καί ταπεινός τῇ καρδίᾳ καί εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν» (Ματθ. 11,29).

Τό ἴδιο ἀκριβῶς συνέβαινε καί ὅταν, γιά νά παρηγο-

know, there is no other animal in all of creation which is more good-natured than the lamb. When sheared, it offers no objection. When led to the slaughter, it follows without protest, as if without suspicion about what lies ahead.

This is precisely why the loud-voiced Prophet Isaiah, foretelling the ‘**utter humility**’ of Christ who was to come, found no image from the created world more expressive of the ‘divine-human’ ethos, than the manner of an innocent lamb:

“**He was afflicted, yet he did not open his mouth; like a lamb that is led to the slaughter, and like a sheep that before its shearer is silent, so he did not open his mouth**” (Is. 53:7)

The second attribute of the lamb is **purity** – If we recall the comparison made in the Gospel between **sheep** and **goats** (at the Second Coming of Christ), we will notice an underlining of the fact that, while goats have an untamed and **rebellious** nature, the sheep always remain peaceful, which comes from their deep innocence and tranquility.

It is clear that both the mentioned attributes of the Lamb are strong symbols of the ‘**utter humility**’ of Christ on the one hand, and His ‘**absolute sinlessness**’ on the other. However, these two features of Christ’s divine and human person did not appear for the first time just before the Cross and death. They were in fact the constant characteristics that testified to the mystery of ‘self-emptying’ divinity from the very beginning of the Incarnation and throughout His earthly life!

Even when He took the whip to drive the merchants from the Temple, His **anger** was not **hatred**. It was rather the **Love** that educates and saves.

Even in that moment of ‘head-on collision’, He remained unchanged in His divine essence. This was also the case when Christ had the most pointed confrontation with the **hypocrisy** and **disbelief** of the people of the Law, expressed with the repeated ‘woes’ recorded in the Gospel (cf. Matt. 23:13-39). For, it was an indisputable truth which He proclaimed to all: “...learn from me, that I am gentle and humble in heart, and you will find rest for your souls” (Matt. 11:29).

Exactly the same thing occurred when Christ felt the need to reveal the height of His love for humankind when consoling and supporting the weak and disheartened, saying those completely **unexpected** words: “for I did not come to judge the world, but to save the world” (John 12:47)!

After briefly ‘deciphering’ some of the meanings of the **Lamb** both at **Christmas** and at **Easter**, we can perhaps better appreciate the difference between the ‘**silence**’ of God and the ‘**noise**’ of the world.

Here, then, is the ‘picture’ that this year’s Christmas places before us:

The ‘**silence of the Lamb**’ contains all the **power** and **wisdom** of God – that which St Paul called “the mystery that was kept secret for long ages” (Rom. 16:25). By contrast, the film ‘**Silence of the Lambs**’ made by a modern Director implies, or rather dramatizes, the cunning, distortion and tragic dead-ends of people who have grown weary ‘without God’.

In the past, the **pious** (regardless of which religion they belonged to!), also showed love to their fellow human

ρήσει και στηρίξει τούς αδυνάτους και απογοητευμένους, αισθάνθηκε την ανάγκη να αποκαλύψει το ύψιστο όριο της φιλανθρωπίας Του, με εκείνο το όλως **άπροσδόκητο** «οὐ γάρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ ἵνα σώσω τὸν κόσμον» (Ἰω. 12,47)!

Ἵστερα ἀπὸ τὴν «σημειολογία» τοῦ Ἄμνου, ὅπως τὸν «ἀποκρυπτογραφήσαμε» ἐν συντομία, ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὰ **Χριστούγεννα**, ἀφ' ἐτέρου δὲ εἰς τὸ **Πάσχα**, μποροῦμε ἴσως νὰ αισθανθοῦμε τώρα καλύτερα τὴν διαφορά πού ἔχει ἡ «σιωπή» τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸν «**θόρυβο**» τοῦ κόσμου.

Ἴδου λοιπὸν, σχηματικά καὶ ἐπιγραμματικά, ὁ «πίνακας» πού θέτουν μπροστά μας τὰ ἐφετεινὰ Χριστούγεννα:

«**Ἡ σιωπή τοῦ Ἄμνου**» κρύβει ὅλη τὴν **δύναμη** καὶ τὴν **σοφία** τοῦ Θεοῦ, αὐτό πού ὁ Παῦλος ὠνόμασε «**τό μυστήριον, τὸ χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένον**» (Ρωμ. 16,25).

Ἐπιθέτως, «**Ἡ σιωπή τῶν ἀμνῶν**» τοῦ γνωστοῦ μοντέρνου Σκηνοθέτη, ὑπαινίσσεται ἢ μάλλον δραματοποιεῖ τὶς πονηρίες, τὶς διαστροφές καὶ τὰ τραγικά ἀδιέξοδα τοῦ «χωρὶς Θεοῦ» δολιχοδρομοῦντος ἀνθρώπου.

Ἄλλοτε, οἱ **εὐσεβεῖς** (ἀνεξαρτήτως σέ ποιά θρησκεία ἀνήκαν!) ἦσαν καὶ **φιλάνθρωποι**. Προσπαθοῦσαν νὰ ἐξιχνιάσουν «τούς δρόμους τοῦ Θεοῦ», γιὰ νὰ τούς ἀκολουθήσουν, τοῦλάχιστον ὅσο ἀκολουθοῦσαν καὶ τούς νόμους τῆς φύσεως.

Σήμερα, οἱ **δυσσεβεῖς** εἶναι καὶ ἐκκλησιαστικά **ἀπάνθρωποι**. Διαγκωνίζονται σέ μιά παγκόσμια «σκακιέρα» ποίος θὰ ἀνακαλύψει καὶ θὰ «μπλοκάρει» πρῶτος «τούς δρόμους τοῦ πετρελαίου» (σέ λίγο καὶ τοῦ νεροῦ!). Καὶ αὐτό, ὄχι μονάχα γιὰ νὰ τούς **ἐλέγξουν**, ἀλλὰ γιὰ νὰ τούς **μονοπωλήσουν**.

Ἄλλὰ ζῆ Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ δὲ θὰ ἀργήσει ἡ θεία δίκη!

Ἡ «**σωτηρία**» πάντως πού ὁ Χριστός ἔφερε στὸν κόσμο δὲν στηρίζεται σέ ἓνα «**ιδεολόγημα**». Μῆτε σέ μιά συμβατική «**θρησκεία**».

Εἶναι ἓνας «**ἄλλος τρόπος υπάρξεως**». Κυριολεκτικά «**μυστήριον ξένον**».

beings. They would try to seek out the 'ways of God' and follow them at least as much as they followed the laws of nature.

Today, however, those who are **impious** are offensively inhuman. They jostle with each other on the world stage to see who will discover and 'secure' first the 'petrol routes' (and soon those of water as well!). This is not only to **control** them, but also to **monopolise** them.

But the Lord lives. And divine justice will not be delayed!

However, the salvation which Christ brought to the world is not based on an 'ideology'. Nor is it a conventional 'religion'.

It is **another manner of existence**. A '**strange mystery**', literally.

It is the inexpressible miracle of the 'Word' in 'silence'!

Of the 'fullness' that is 'emptied'!

Of 'strength' in 'weakness'!

Of 'wisdom' in 'foolishness! And indeed the 'foolishness of the Cross' (cf. 1 Cor. 1), which grants life through 'death' alone.

To God the Word who was incarnate and born as a baby in a manger for the sake of all people, be glory and worship unto the ages. Amen.

With fervent prayers to the Lord

Archbishop STYLIANOS

Christmas 2004

Εἶναι τὸ ἄφατο θαῦμα τοῦ «**Λόγου**» ἐν «**σιωπῇ**»!

Τοῦ «**πληρώματος**» ἐν «**κενώσει**»!

Τῆς «**δυνάμεως**» ἐν «**ἀσθενείᾳ**»!

Τῆς «**σοφίας**» ἐν «**μωρίᾳ**»!

Καὶ μάλιστα τῆς «**μωρίας τοῦ Σταυροῦ**» (πρβλ. Ἀ' Κορ. 1), πού χαρίζει τὴν **ζωή**, μόνον διὰ «**θανάτου**».

Εἰς τὸν διὰ πάντας ἀνθρώπους ἐνανθρωπήσαντα, νηπιάσαντα, καὶ ἐν φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθέντα Θεόν-Λόγον, ἀνήκει ἡ δόξα καὶ ἡ προσκύνηση εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης

Ὁ Αὐστραλίας ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

Χριστούγεννα 2004

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Σέρβων κ.κ. Παύλου εἰς τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν μας, μετὰ τῆς Συνοδείας Αὐτοῦ. Διακρίνονται, περιβάλλοντες τὸν Μακαριώτατο, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ.κ. Στυλιανός, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ, μέλη τοῦ Διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ οἱ Φοιτηταὶ τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς (9-11-04).

VISIONS OF THE INVISIBLE

(Part IV)

by Philip Kariatlis

Three Aspects in the Godhead

In reflecting upon our topic of the vision of God, we are led to a **triple distinction-in-unity** within the Godhead. The fullness of the deity includes God's **essence**, His **energies** and the **three persons** (or Hypostases)¹ where all three realities constitute an **indivisible unity** of eternal life and existence. God's essence or His energies cannot be considered apart from the three persons. Nor can personhood be thought of apart from God's essence or energies. Accordingly whilst it is true that there is no such thing as a 'naked' essence, it is also true that there can be no **hypostasis** [ie persons] devoid of an essence. In this respect **St Gregory Palamas** wrote:

"Three aspects are in God and they are of **essence**, of **energy** and of the Trinity of divine **hypostases**".²

These aspects of God do not exist unrelated to each other but are **united unconfusedly** and **distinguished indivisibly**. Neither the essence nor the energies are seen but it is the person of **Jesus Christ** who is seen by the power of the **Holy Spirit** which leads the created world to a vision of **God, the Father**. God is therefore **seen** not merely from His energies but **from the persons who have the energies**. In speaking about the vision of God the Eastern Orthodox tradition is, as a result **prosopentric** (ie centred on a personal God). For this reason the Fathers of the Eastern Orthodox Church did not speak of their experience of God in an impersonal way but in a **personal way** – an experience of God **as three persons who are seen from the energies whose source are God's essence**. In introducing these distinctions-in-unity within the Godhead the divine simplicity is not destroyed. Just like the unity of the Godhead is not destroyed when speaking of three persons in the one essence, so too the simplicity of God is not compromised by the **essence-energy-prosopon** distinction.

God is 'seen' as Persons in Communion

In revealing Himself to the world, through His energies, God is not **seen** as a 'faceless essence' but personally **as a 'Tri-hypostatic being'**. The human person can claim to 'see' God since the **uncreated nature of God** and the **created nature** of the human person have a **common mode of existence**, and this is the reality of **personhood**. Created in the

image and according to the likeness of God (Gen 1:26), the human being too is a person who can thus relate to a personal God. God is empirically seen because **as person He is revealed to persons**. Therefore that God exists and is seen as person *par excellence* is without doubt the basis of any theology of the vision of God. The energies of God are experienced not immediately from the essence but through the persons of the Holy Trinity. Therefore any vision of God can only take place through the person of the Son of God in the Holy Spirit.

The Church can claim that the world can behold the beauty of God because it has witnessed the manifestation of the Son of God as the second Person of the Holy Trinity. Yet the fact that God is seen as a person does not destroy His transcendence, as some would want to claim. Evidence of this is in *our* human relations - we cannot claim to know exhaustively, even a person whom we love very much, even though we may see and live with them every day of our life because there will come a moment, **entirely**

unpredictably where they will totally surprise us. Therefore if this is true about human persons, whom we physically see, how much more so when it comes to the inexhaustible divine persons who reveal themselves to the world. Therefore we can say that indeed God's being *is* known and experienced through His energies in an entirely personal way without this destroying the transcendence of the Godhead.

Having affirmed the vision of God in terms of the person of Christ, it follows that our vision of God through the energies, which were discussed at length in the previous article of the *Voice of Orthodoxy* is made possible because it is the person of Christ who bestows the uncreated energies to the world by the Holy Spirit. The **energies** are **not personal** but **become personal** in so far as the emanate from the person of Christ and the Holy Spirit. The rich theological language of the Eastern Church described this phenomenon as the **enhy-postatton of the uncreated energies**. All that this means is that the energies, in and of themselves could not be experienced and seen by human persons if it was not for the persons (or hypostases) of the Holy Trinity who give expression to them. Therefore the dynamism and the richness of the divine nature is manifested personally to the created world through the 'enhypostacized' energies. Therefore the basis for any vision of God is centred on the divine person of Christ who manifests the uncreated energies of God through the grace of the Holy Spirit. Consequently it is the divine persons who

1. Cf Gregory Palamas, PG 1173B.
2. Chapters on Nature and Theology 75, V.

communicate their uncreated energies to human persons – therefore the vision of God is a vision of the divine persons which is bestowed to created human persons.

The Eschatological Dimension of our Vision of God

The last point in this discussion regarding the vision of God is that the consummation of our vision of God where God will be seen as He is, is an eschatological reality. In the present life the human person can really share, but only as a **foretaste**, in the future vision of God. The incarnation of Christ has **inaugurated** and **signifies** the unending perfection of the Kingdom of God. It is important to stress that the experience **begins in this world** (it is not a future reality), but it will be **fully beheld in the future Kingdom**. Even in the Kingdom to come, God's radiance will not be static but will develop infinitely. Writing on this point, **St Gregory Palamas** wrote:

“clearly it will develop infinitely... since He who gives Himself is infinite and He bestows abundantly and lavishly, how can the sons of the age to come not progress infinitely in this vision, **acquiring grace after grace** and joyfully ascending the ascent that never wearies?”³

Therefore just because the vision of God as He is belongs to the future, this does not mean that God cannot be ‘seen’ in this life. Rather the truth of any theology of the vision of God has to lie within the **dialectic** of the **already** and **not yet**. Besides, this is the testimony of the Scriptures. In his first letter, John the Evangelist panegyrically begins with a declaration of Him whom he had seen, touched and heard:

“We declare to you what was from the beginning, what we have heard, what we have seen with our eyes, what we have looked at and touched with our hands, concerning the word of life” (1Jn 1:1)

And yet in chapter three of that same letter, St John uses the future tense when writing about the vision of God:

“Beloved, we are God's children now; what we will be has not yet been revealed. What we do know is this: when he is revealed, we will be like him, **for we will see him as he is.**” (1John 3:1-2).

An authentic theology of the vision of God therefore postulates a **dialectical** knowledge of God, where one can rightly speak of having been graced with really seeing God without this manifestation being fully exhaustive.

The theandric dialectic of the vision of God

While it is true to say that the vision of God presupposes God's revelation of Himself to the one receiving the vision, it also requires the response of the recipient. Like most events in the Church, if not all, the gift of ‘seeing God’ too is a **theandric** event. The possibility of Isaiah's vision involved a **downward action** on the part of God to make himself known but also necessitated an **upward movement** on the part of Isaiah to respond adequately to this gift of seeing God. We would say that God, in His condescension makes himself known, but the human person also needs to have acquired this spiritual purity or divine illumination from God in the first place. If the ability to see the physical world requires clear eyesight how much more so does this apply to God – we must

acquire spiritual eyes and allow God to see himself in us. Therefore the **‘good change’** (καλή αλλοίωσις) of which the Eastern fathers constantly speak is a necessary prerequisite. Purity of heart and God's illumination are necessary for this vision of God. It is for this reason that Jesus says that **“blessed are the pure in heart for they will see God.”** (Mt 5:8). In bestowing His uncreated energies upon human persons which inescapably necessitates a human response, the person acquires the properties of God's energies – that is they too become, by grace, all that God is by nature. This new state of being is often described with a wonderful analogy – that of a piece of iron which when heated becomes red hot and cannot be differentiated from the fire but which nevertheless remains iron in its nature. So too the human person is **‘deified’** but does **not cease to be human** – that is mortal and created. The divine light which is seen by the saint is therefore a result of the transformation of the body which is brought about by God enabling the human person to ‘see’ God. Since ‘perfect’ holiness will never be fully realised in our earthly life, we will continue to move from a ‘soiled’ vision of God. Yet our graced potentiality to grow towards God creates glimpses of pure joy experienced in Christ opening up for us new horizons which are described in the epistle of Peter:

“Although you have not seen him, you love him; and even though you do not see him now, you believe in him and rejoice with an indescribable and glorious joy” (1Pt 1:8).

From all this it becomes clear that whilst the vision of God is an act of love and a gratuitous act of grace, yet it is in part proportionate to our love and obedience to God's commandments.

Conclusion

From the above we would conclude that the Orthodox tradition has always affirmed the possibility of a **‘real’** and **‘direct’** vision of God. Furthermore we would claim that all statements within Scripture referring to God's invisibility lead to a positive vision and encounter with God – a real vision of the glory of God granted as a gift by the operation of the Spirit. All statements regarding God's invisibility act as the basis or springboard for a **leap beyond discursive reasoning** to a real vision of God. Just like the sculptor chips away from a formless slab of marble so as to make possible the revelation of the image latent within, so too Scriptures refer to God's unknowability so as to remove any temptation, that God can be exhaustively ‘defined’, grasped or exhaustively ‘understood’ and allows us to reach out toward the transcendent one so as to attain a real experience of the divine. In this regard, **St Dionysios the Areopagite** maintained:

“We must proceed like the sculptor who removes all hindrances which conceal the divine purity of what is hidden and only the removing to allow the hidden beauty to shine of itself.”⁴

By way of conclusion it could be said it is entirely appropriate to speak of a vision of God. Even references to God's invisibility are in reality super-affirmations of his visibility and nearness whereby God is **personally** seen as **dazzling darkness** through His **uncreated energies** flowing out from His **ineffable essence**.

3. *Defence of the Hesychasts*, 2,2,11.

4. *Dionysios the Areopagite, De Mystica Theologia*, 2. PG 3, 1025.

Α' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
Κίνησης του Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
κ.κ. Στυλιανού

Κατά τόν μήνα Νοέμβριον ὁ Σεβασμιώτατος:

–Καταλλήλως κληθείς, παρεκάθησε σέ Δεῖπνο τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης εἰς τό ὁμογενειακό ἐστιατόριο Le Sands, ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Προέδρου καί Διοικητοῦ τῆς ἐν λόγῳ Τραπέζης, κ. Κίκη Λαζαρίδη, καί τοῦ συνοδευόντος τοῦτον κ. Μιχ. Λοῦη, ἐκ τῶν ἀνωτάτων στελεχῶν αὐτῆς (3-11-04).

–Υπεδέχθη εἰς τά Κεντρικά Γραφεῖα τόν ρηθέντα Πρόεδρον τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης, κ. Κίκη Λαζαρίδη, παρόντων καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος, ὡς καί τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου, κ. Εὐ. Ὀνουφριάδη, καί παρουσίασε τόν ὑψηλόν ἐπισκέπτη κατά τήν κοινῆν τράπεζαν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς εἰς τούς Καθηγητάς καί φοιτητάς αὐτῆς, ὑπογραμμίσας τό ζωηρόν ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Προέδρου διά τό κοινωνικόν ἔργον τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης, ἐκδηλούμενον εἰς προσφοράς πρός κοινωφελῆ ἴδρύματα, μεταξύ αὐτῶν καί τῆς ἡμετέρας Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, πρό πάντων διά τοῦ κατ' ἔτος ὀργανουμένου παγκοσμίως Ραδιομαραθωνίου. Ὁμίλησεν ὡσαύτως ὁ Σεβασμιώτατος καί διά τήν ἐτέραν ιδιότητα τοῦ κ. Λαζαρίδη, ὡς μέλους τῆς Διεθνούς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν συνεχείᾳ δέ οὗτος ὠμίλησε καταλλήλως πρός τούς συνδαιτημόνας ὑπογραμμίσας τούς οἰκοθεν ἱερούς δεσμούς πού εἶχε παιδιόθεν πρός τήν Ἐκκλησίαν (4-11-04).

–Προήδρευσε συνάξεως τοῦ Ἱ. Κλήρου τῆς Α' Ἀρχιεπισκο-

πικῆς Περιφερείας (ΝΝΟ) πρός ἐνημέρωσιν ἐπί καιρίων θεμάτων καί εἰθισμένην συζήτησιν ποιμαντικῆς φροντίδος (5-11-04).

–Βοηθούμενος ἀπό τόν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Δέρβης καί λοιπούς Κληρικούς, προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Θυρανοϊζίων τοῦ ἐκ βάρων ἀνεγερθέντος ἐν Yaraville Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, μέ τήν συμμετοχή πλήθους κόσμου, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Πρόεδρο Ἐνορίας-Κοινότητος Βικτωρίας κ. Κ. Κόντη, τῶν ἐξ Ἑλλάδος ἐπί τῆ εὐκαιρίας τῶν «Δημητρίων» εὐρισκομένων ἐν Αὐστραλίᾳ, τοῦ Βουλευτοῦ Εὐγενίου Χαϊτίδη (Προέδρου τῆς ἐπί τῶν Ἀποδήμων Ἐπιτροπῆς), τοῦ Νομάρχου Θεσσαλονίκης κ. Παν. Ψωμιάδη καί τῶν συνοδευόντων αὐτούς Γενικοῦ ἐν Μελβούρνη Προξένου κ. Κουβαριτάκη καί τοῦ Προέδρου τῆς «Παμμακεδονικῆς». Κατά τήν τέλεση τοῦ εἰθισμένου Ἀγιασμοῦ, διά τά Θυρανοϊζία, ἐπραγματοποιήθη καί ὁ καθιερωμένος εὐγενῆς Διαγωνισμός μεταξύ τῶν πιστῶν διά τήν ἀπόκτηση τῶν τριῶν κλειδιῶν, τά ὅποια κατά σειρά ἔλαβον: α) Κα Φωτ. Διδώλη, 17.500 δολ., β) Κοσ Κων. Κόντης, 7.500 δολ. καί γ) κα Εὐγ. Ἀξαρή, 5.000 δολ. Τό συνολικόν ποσόν πού συνεκεντρώθη σχετικῶς ἀνήλθε εἰς 30.000 δολ. Ἐπ' εὐκαιρία ὁ Σεβασμιώτατος ὠμίλησε διά τόν ἐνθεο ζῆλον μέ τόν ὁποῖο ἐργάσθηκαν ἀκούραστα ὁ Ἱερ. Προϊστάμενος π. Ἀλέξ. Κορλός, ἡ δραστήρια Φιλόπτωχος καί τά μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ἐπήνεσε δέ ἐπίσης τήν ἐν μέσω ἀρνητικῶν συνθηκῶν, ἀξιωματιόνητη συμβολή τοῦ ἀειμνήστου π. Ἀντ. Ἀμανατίδη ἀλλά καί τῆς καλῆς του Πρεσβυτέρας, εἰς τό νά μετατραπῆ ἡ προβληματική Κοινότης μέ τόν ἐρειπωμένον παλαιό Ναό τοῦ Ἁγ. Νικολάου εἰς Ἑνορίαν, ὑπό τήν ἄμεση καί τήν ἀπόλυτη εὐθύνη τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἐπίσης, μέ ιδιαίτερη εὐγνωμοσύνη θυμήθηκε καί ὑπενθύμισε σέ ὅλους ὁ Σεβασμιώτατος τήν ὑποδειγματική στοργή μέ τήν ὅποια ἐργάσθηκε ἡ κα Σοφία Παπαδοπούλου, ἀνεψιά τοῦ π. Ἀμανατίδου, εἰς τό νά συγκεντρωθεῖ καί διαφυλαχθεῖ ἀξιόλογο ποσόν γιά τήν ἐπιβαλλόμενη ἀνακαίνισι τῶν ἐν λόγῳ Ναοῦ. Κατά τό ἐπακολουθήσαν ἑόρτιο γεῦμα, ὠμίλησαν οἱ παρευρεθέντες ἐπίσημοι ἐξ Ἑλλάδος, ὁ δέ Νομάρχης Θεσσαλονίκης προσέφερε ἐνθουσιωδῶς ἀναμνηστικά δῶρα ἀπό τήν πόλιν τοῦ Ἁγ. Δημητρίου.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ταξιαρχῶν Μεντονε, ἐπηκολούθησε δέ πλούσιον ἑόρτιο Δεῖπνο κατά τό ὁποῖον ὠμίλησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνορίας-Κοινότητος κ. Γ. Ἐμμανουήλ, ἡ Βουλευτής τῆς περιοχῆς κα Janice Lunt, ὁ δέ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τήν εὐγνωμοσύνη ὅλων διά τήν εἰρηνική συνεργασία

Ἀπό τήν Δοξολογία, καί τήν ἐπίσημη ὑποδοχή τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Σερβίας κ. Παύλου, στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή μας στό Σύδνεϋ. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας κ.κ. Στυλιανός προσεφώνησε καταλλήλως τόν Μακαριώτατο καί τοῦ ἀπένειμε ἐκ μέρους Κλήρου καί λαοῦ τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς τόν Χρυσούν Σταυρόν τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου καί ἐν συνεχείᾳ τόν ἐδεξιώθη εἰς τήν μεγάλη αἴθουσα Τελετῶν τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς (9-11-04).

Διοικητικού Συμβουλίου και Φιλοπτώχου μετά του Ίερατικού Προϊσταμένου π. Ίω. Κουγιουμτζή, καθώς και διά τήν εγκάρδια φιλοξενία όλων (7-11-04).

–Εφιλοξενήθη εις πρωινό καφέ μαζί με τούς εκπροσώπους τής εν Μελβούρνη Έφημερίδος «Ν. Κόσμος» (Δ. Γκόγκο, Σωτ. Χατζημανώλη, Μπάμπη Σταυρόπουλο και Κ. Παϊβανά), από τόν Πρόεδρο Ένοριών-Κοινοτήτων Βικτωρίας κ. Κων. Κόντη, και είχε εποικοδομητική και εγκάρδια με τούς εν λόγω κυρίους συζήτηση σε καίρια ζητήματα τής Παροικίας.

Βοηθούμενος από τόν Θεοφ. Έπίσκοπο Δέρβης, έτέλεσε τόν Άγιασμό θεμελιώσεως του Γυμναστηρίου και πολιτιστικού συγκροτήματος εις τό Κολλέγιον «Ο Άγιος Ίωάννης», ώμίλησε δέ συγχαρείς όλους τούς παράγοντας διά τήν πρόοδο του Κολλεγίου, εν συνεχεία δέ παρηκολούθησε καλλιτεχνικό πρόγραμμα πού είχαν έτοιμάσει οί κ.κ. Στ. Τσιώλας (Μουσική) και Κωνσταντινίδης (χορευτικό) με άγόρια και κορίτσια του έκ τών μαθητών του Κολλεγίου.

Έχοροστάτησε κατά τόν Μ. Έσπερινό εις τόν πανηγυρίζοντα Ί. Ναόν Άγ. Νεκταρίου Fawkner και ώμίλησε καταλλήλως προς τό μέγα πλήθος τών προσκυνητών. Έν συνεχεία παρεκάθησε μετά του Θεοφιλεστάτου, τών λοιπών Κληρικών και συνεργατών εις διάφορες Έπιτροπές τής Ένορίας εις έόρτιο Δείπνο, ως συνήθως (8-11-04).

–Συμπαραστατούμενος από τόν Θεοφ. Άπολλωνιάδος και τόν Ί. Κλήρο τής Α΄ Άρχιεπισκοπικής Περιφέρειας, υπεδέχθη, παρουσία του Διδακτικού προσωπικού και τών φοιτητών τής Θεολογικής Σχολής, του εν Σύδνεϋ Γενικού Προξένου κ. Ίω. Ραπτάκη και τής συζύγου του, του Προέδρου τών Ένοριών-Κοινοτήτων Ν.Ν.Ο. κ. Παν. Θεοφίλου, του Προέδρου του «Συμβουλίου Έθνικοτήτων ΝΝΟ» (ΕCC) κ. Άγ. Πασσαρή, καθώς και εκπροσώπων τών εν Σύδνεϋ τριών Κολλεγίων μας από διδάσκοντες και μαθητές και πλήθους πιστών τής Ί. Άρχιεπισκοπής μας, αλλά και τής Άδελφής Σερβικής Έκκλησίας, τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη Σερβίας κ. Παύλο,

συνοδευόμενο από Άρχιερείς του Θρόνου του και λοιπούς Κληρικούς και λαϊκούς άξιωματούχους τής Σερβικής Έκκλησίας. Μετά τήν ειθισμένη Δοξολογία, κατά τήν όποία έχοροστάτησε ό Μακαριώτατος, εν άκρα άσκητική λιτότητι ό Σεβασμιώτατος προσεφώνησε αυτόν καταλλήλως και έπ΄ ευκαιρία άπένειμε έκ μέρους Κλήρου και λαού τής Ί. Άρχιεπισκοπής μας τόν Χρυσούν Σταυρόν του Άγ. Άνδρέου. Εις τήν σύντομον και συγκινητικήν άπάντησίν του ό Μακαριώτατος άπήντησε βαθύτατα συγκεκινημένος, όχι μόνο διά τήν ύποδοχήν και τήν γενομένη διάκριση, αλλά και δι΄ όσα οί πολύτιμοι άδελφοί Έλληνες Όρθόδοξοι έχου προσφέρει πάντοτε, ιδιαίτερος δέ κατά τά τελευταία τραγικά χρόνια προς τούς άδελφούς Σέρβους. Έπηκολούθησε δεξίωσις εις τήν μεγάλη αίθουσα Τελετών τής Θεολογικής Σχολής, καθώς και έπίσημο εν συνεχεία γεύμα περιορισμένου αριθμού συνδαιτημόνων, κατά τό όποιο και άντηλλάγησαν άναμνηστικά δώρα (9-11-04).

–Υπεδέχθη τόν άφιχθέντα έξ Άθηνών άνεψιόν του Ίατρον κ. Σπ. Μυγιάκη, μετέχοντα εις τό Παγκόσμιο Συνέδριο «Λοιμωδών Νόσων», τό όποιο διά πρώτη φορά όργανώθηκε εν Αυστραλία από τόν άρμόδιο Καθηγητή κ. Άρ. Κριλή (21-11-04).

–Έδέχθη τήν κα Χριστίνα Scalone, μέλος διαφόρων Έπιτροπών και Φιλοπτώχων εις τά Ίδρύματα τής Ίεράς Άρχιεπισκοπής (23-11-04).

–Έλειτούργησε και έκήρυξε εις τόν Ί. Ναόν Άγ. Νεκταρίου Rockhampton και έπ΄ ευκαιρία συνεζήτησε μετά του Προέδρου τής εν λόγω Ένορίας-Κοινοτήτος, κ. Δημ. Κονδύλη, τά κυριότερα προβλήματα πού παρουσιάζει ό όμογενειακός πληθυσμός τής περιοχής, ό όποιος συνεχώς έλαττούται με τήν μετακίνηση όλοκλήρων οικογενειών προς μεγαλύτερα άστικά κέντρα.

–Έχοροστάτησε και έκήρυξε κατά τόν Μ. Έσπερινό εις τόν πανηγυρίζοντα Ί. Ναό Άγ. Αικατερίνης Malvern. Έν συνεχεία παρεκάθησε εις τό κοινό έόρτιον Δείπνον μετά τών Θεοφι-

Στιγμιότυπα από τό έπίσημο Δείπνο τών Ένοριών-Κοινοτήτων Ν.Ν.Ο. έπ΄ ευκαιρία τών Όνομαστηρίων του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Στυλιανού, εις τό όποιον παρεκάθησαν, έκτός του έορτάζοντος Ποιμενάρχου μας, ό Θεοφ. Άπολλωνιάδος κ. Σεραφείμ, ό εν Σύδνεϋ Γενικός Πρόξενος κ. Ίω. Ραπτάκης μετά τής συζύγου του Πολυξένης, ό Καθηγητής Κριλής μετά τής συζύγου του, ό εξ Έλλάδος άνηψιός του Σεβασμιωτάτου Ίατρος κ. Σπ. Μυγιάκης, ό εκ τών Άντιπροέδρων του Άρχιεπισκοπικού Συμβουλίου κ. Μιχ. Διαμαντής, ό Πρόεδρος τής Διακοινοτικής Έπιτροπής κ. Παν. Θεοφίλου, ό Πρόεδρος του «Συμβουλίου Έθνικοτήτων ΝΝΟ» (ΕCC) κ. Άγ. Πασσαρή και πλήθος κόσμου (26-11-04).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

Και έφέτος, όπως κάθε χρόνο, έπιθυμώ να ευχαριστήσω από τίς στήλες του Περιοδικού μας όλους εκείνους πού είχαν τήν καλωσύνη να μου έκφράσουν τά ευγενή των αισθήματα κατά διάφορους τρόπους έπ΄ ευκαιρία τών όνομαστηρίων μου. Άσφαλώς θα άπαντούσα εις ένα έκαστον χωριστά, άλλ΄ άτυχώς τό πλήθος τών καθημερινών καθηκόντων δέν μου τό έπιτρέπει.

Ός έκ τούτου, ύποχρεούμαι να καταφύγω εις αυτήν τήν γενικήν έκφρασιν τής εν προκειμένω εύγνωμοσύνης μου, και παρακαλώ όλους να βεβαιωθούν διά τήν ειλικρίνεια τών ευχαριστιών και τών ευχών μου.

Είθε ό Κύριος τών δυνάμεων να άνταποδίδει εις ένα έκαστον κατά τήν καρδίαν του, και να παρέχει προς όλους τας παντοίας δωρεάς Του.

+Α.Σ.

λέστατων Δέρβης κ. Ίεζεκιήλ καί Δορυλαίου κ. Νικάνδρου, τών λοιπών Κληρικῶν καί λαϊκῶν συνεργατῶν τῆς Ἑνορίας (24-11-04).

–Συνεργάσθη μετά τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Δορυλαίου κ. Νικάνδρου ἐπί θεμάτων σχετικῶς μέ περιοχάς Βορείου καί Νοτίου Αὐστραλίας, καθώς καί Πέρθης, ἀνατεθειμένας εἰς τήν εὐθύνην του. Ἐδέχθη τό ζεῦγος τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Παν. καί Χρυσ. Μπαλτατζή, ὑπηρετοῦντας κατ' ἀπόσπασιν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου Παιδείας εἰς Αὐστραλίαν.

–Παρεκάθησε μετά τῶν Θεοφιλεστάτων Δέρβης κ. Ίεζεκιήλ καί Δορυλαίου Νικάνδρου, τοῦ Προέδρου τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Κ. Κόντη καί ἄλλων συνεργατῶν εἰς ἐπιτελικάς θέσεις τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, εἰς τό ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ὀνομαστηρίων τοῦ ἐπίσημο ἐτήσιο Δεῖπνο τῶν Ἑνοριῶν-Κοινοτήτων Μελβούρνης. Κύριος ὁμιλητής τῆς βραδιάς ἦτο ὁ ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς κ. Διον. Κρινᾶς. Τελετάρχης, ὁ κ. Βάϊος Ἀναστασόπουλος. Τό καλλιτεχνικό μέρος τῆς βραδιάς ἐκάλυψαν τά χορευτικά συγκροτήματα τοῦ Κολλεγίου μας «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης», τῆς «Ποντιακῆς Ἑστίας», κ.ἄ. (25-11-04).

–Συνελλειτουργῆσε (ἄνευ μήτρας καί μέ μικρόν ὠμοφόριον), κατά τό καθιερωθέν ἔθιμον, μετά τῶν Πρεσβυτέρων Ἀρχιμ. Ἰακ. Τσιγκούνη καί π. Χρ. Δημολιάνη, Πτυχιούχων τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Εὐσταθίου, South Melbourne, ἐκήρυξε καταλλήλως πρὸς τό πυκνόν ἐκκλησίασμα, ἐδέχθη εἰς τήν καθιερωμένη δεξίωση τᾶς εὐχᾶς Κλήρου καί λαοῦ καί ἀντιπροσωπειῶν ἀπό τᾶ ἐν Μελβούρνη Ἡμερήσια Κολλεγία μας «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης» καί «Ἁγ. Ἀνάργυροι», ἐν συνεχείᾳ δέ παρεκάθησε μετά τῶν παρόντων Κληρικῶν καί λαϊκῶν συνεργατῶν, μέ ἐπικεφαλῆς τούς Θεοφ. Ἐπισκόπους Δέρβης καί Δορυλαίου, εἰς ἑόρτιον τράπεζαν τήν ὁποίαν ἐτοίμασαν, ὅπως πάντοτε, αἱ Κυρίαί καί Δεσποινίδαι τῆς Φιλοπτώχου.

–Παρεκάθησε εἰς τό ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ὀνομαστηρίων τοῦ ἐπίσημο ἐτήσιο Δεῖπνο τῶν Ἑνοριῶν-Κοινοτήτων Ν.Ν.Ο., εἰς τό ὁποῖον ἐπικεφαλῆς τῶν συνδαιτημόνων παρεκάθησαν ὁ Θεοφ. Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ, ὁ ἐν Σύνδνεῦ Γενικός Πρόξενος κ. Ἰω. Ραπτάκης μετά τῆς συζύγου αὐτοῦ Πολυξένης, ὁ Καθηγητής Κριλῆς μετά τῆς συζύγου του καί τοῦ Ἰατροῦ κ. Σπ. Μυγιάκη, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου κ. Μιχ. Διαμαντῆς, ὁ Πρόεδρος τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Παν. Θεοφίλου, ὁ Πρόεδρος τοῦ «Συμβουλίου Ἐθνικοτήτων ΝΝΟ» (ΕCC) κ. Ἁγ. Πασσαρῆς. Κύριος ὁμιλητής τῆς βραδιάς ἦτο ὁ Δικηγόρος κ. Ὁδ. Κούστας. Ὁ Σεβασμιώτατος κατέκλεισε καταλλήλως τήν ὅλη τελετή (26-11-04).

–Ἐλλειτούργησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Στυλιανῶν

Στιγμιότυπον ἀπό τήν τέλειον τοῦ Ἁγισμοῦ καί τήν θεμελίωσιν τοῦ Γυμναστηρίου καί πολιτιστικοῦ Συγκροτήματος εἰς τό Κολλεγίον «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης» Preston (8-11-04).

Sutherland, ἐν συνεχείᾳ δέ παρεκάθησε μετά τοῦ Κλήρου καί τοῦ ἐκκλησίαματος εἰς τό κοινόν ἑόρτιον γεῦμα (28-11-04).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Ἀνδρέου Gladesville. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐτησίας ταύτης καί μεγάλης πανηγύρεως, ἐχειροθέτησε εἰς Πρωτοπρεσβύτερον τόν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τῆς Ἑνορίας, π. Ἁγ. Ἀλιφιερᾶκη, ὁμιλήσας καταλλήλως διά τήν ἀπόλυτο συμπαραστάση εἰς τό πολυσχιδές ἔργο του ἀπό τήν ἀκούραστη Πρεσβυτέρα του Οὐρανία καί τᾶ τέκνα του, καθώς καί ἀπό τήν ἀγαστήν συνεργασίαν τῆς οἰκογενείας κ. Κων. Γαλανοῦ καί τῶν τέκνων του (ἰδιαίτερως τοῦ κ. Β. Γαλανοῦ), τῶσον εἰς τό ἔργον τῆς Ἑνορίας, ὅσον καί εἰς τό ἀκόμη δυσχερέστερο καί συνεχῶς ἀναπτυσσόμενον πρότυπο πρόγραμμα τοῦ Ἰδρύματος ΕΣΤΙΑ γιά παιδιά μέ εἰδικές ἀνάγκες. Παρεκάθησε μετά Κλήρου καί λαϊκῶν συνεργατῶν εἰς τό κοινόν ἑόρτιον Δεῖπνο (29-11-04).

Κίνησις τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Κατά τόν μήνα Νοέμβριον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐδέχθη τόν Αἶδεσ. Πρωτοπρ. π. Ἁγγελὸ Δραπανιώτη καί συνεζήτησαν θέματα τῆς Ἑνορίας-Κοινοτήτος Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Κογαρή (2-11-04).

–Ἐδέχθη τόν π. Στυλιανὸν Σκούτα καί συνεργάσθη μετ' αὐτοῦ διά θέματα ἀφορῶντα τό Provicare.

Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς Νεολαίας (3-11-04).

–Παρεκάθησε εἰς τήν Ἱερατικὴν Σύναξιν.

–Προήδρευσε τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου (5-11-04).

–Ἐκπροσωπῶν τόν Σεβασμιώτατον, συνελλειτουργῆσε μετά τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Σερβίας κ.κ. Παύλου καί ἄλλων Ἀρχιερέων τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὸν χρόνον ὅπου θά ἀναγερθεῖ τό Ἡμερήσιο Δίγλωσσο Κολλεγίον τῶν Σέρβων, εἰς τήν περιοχὴν Capramatta. Εἰς τήν ἐν λόγῳ Θ. Λειτουργίαν καί τήν τελετὴν θεμελιώσεως τοῦ Σχολείου ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου, παρέστησαν ἀντιπροσωπεῖαι τῶν Διγλωσσῶν Κολλεγίων μας καί περὶ τᾶς 10.000 Σέρβων Ὁρθοδόξων.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ταξιάρχου Μιχαὴλ Nth Sydney (7-11-04).

–Ἐλλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν.

Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Νεκταρίου Burwood (8-11-04).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Νεκταρίου.

–Παρέστη εἰς τήν, ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ, ἐπίσημη ὑποδοχὴ καί Δοξολογία τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Σερβίας κ.κ. Παύλου, ὁ ὁποῖος ἐπεσκέφθη τήν Αὐστραλίαν, συνοδευόμενος ὑπὸ Ἀρχιερέων τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας. Μετά τήν Δοξολογίαν παρέστη εἰς τήν Δεξίωσιν πρὸς τιμὴν τοῦ Πατριάρχου, εἰς τήν Αἴθουσα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μας καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς τό ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν παρατεθέν ἐπίσημον γεῦμα, εἰς τήν Μεγάλῃ Αἴθουσα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς (9-11-04).

–Ἐδέχθη τόν Αἶδεσ. π. Στυλιανὸν Σκούτα καί τήν κα Παναγιώτα Οἰκονόμου καί συνεζήτησαν διά τήν ἐπικειμένην ἐκδήλωσιν τοῦ Provicare (11-11-04).

–Συνοδευόμενος ἀπὸ τόν π. Νικ. Μποζίκη, ἐπεσκέφθη εἰς τήν οἰκίαν του τόν ἀσθενοῦντα π. Κων/νο Μανδριδίη.

Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς διά τόν ἑορτασμόν τῶν Θεοφανείων.

Ἐδέχθη τόν Θεολόγον κ. Damon Smith μετά τῆς συζύγου του Πατρούλας.

Συνεσκέφθη μετά τῶν κ.κ. Μ. Διαμαντῆ, Στ. Κονδυλιῶν καί

Paula Μαρσέλου, διά θέματα άφορώντα τήν Ί. Αρχιεπισκοπήν.
Προήδρευσε συνεδριάσεως του Συμβουλίου τής Κεντρικής
Φιλοπτώχου (16-11-04).

–Έδέχθη άλληλοδιαδόχως εις συνεργασίαν τούς Dr Gay
Freeland, Αίδεσ. π. Στυλ. Σκούτα και Αίδεσ. π. Ίωάν. Γρύλλη
(17-11-04).

–Έδέχθη τήν Καθηγουμένη τής Ί. Μονής του Τιμίου Σταυ-
ρου Mangrove Γερόντισσα Φιλοθέη (19-11-04).

–Έλειτούργησε και εκήρυξε εις τόν Ί. Ναόν Άγ. Στεφάνου
Hurlstone Park (21-11-04).

–Έδέχθη τόν Αίδεσ. π. Λουκά Κορδονούρη, Ίερ. Προϊστά-
μενον τής Ένορίας Μεταμορφώσεως του Κυρίου Earlwood,
μετά τών διδασκαλιστών τών Σχολείων τής Ένορίας και συνε-
ζήτησαν διά τήν καλύτεραν παρακολούθησιν τής προόδου
τών μαθητών (22-11-04).

–Έχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τόν Μ. Έσπερινόν εις τόν
πανηγυρίζοντα Ί. Ναόν Άγ. Αικατερίνης Mascot (24-11-04).

–Έλειτούργησε και εκήρυξε εις τόν ως άνω πανηγυρίζοντα
Ί. Ναόν Άγ. Αικατερίνης.

Έκπροσωπών τόν Σεβασμιώτατον, έτέλεσε εις τόν Ί. Ναόν
Άγ. Γεωργίου Rose Bay, τήν Έξόδιον Άκολουθίαν του εκ των
Μελών του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου και εκλεκτού μέλους
τής Παροικίας αιμνήστου Έπαμεινώνδα Μπαρμπούτη, ώμί-
λησε καταλλήλως διά τόν εκλιπόντα και διεβίβασε προς τήν
σύζυγο και τά τέκνα του τά συλλυπητήρια τής Ί. Αρχιεπι-
σκοπής και του Ποιμενάρχου μας κ.κ. Στυλιανού.

Έχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τόν Μ. Έσπερινόν εις τόν
πανηγυρίζοντα Ί. Ναόν Άγ. Στυλιανού Sutherland (25-11-04).

–Έπί τή μνήμη του Όσίου Στυλιανού του Παφλαγόνος,
κατά τήν όποίαν άγει τά όνομαστήριά του ό Σεβασμιώτατος
Ποιμενάρχος μας κ.κ. Στυλιανός, έλειτούργησε εις τόν Ίερόν
ΚαθεδρικόΝ Ναόν και ώμίλησε καταλλήλως.

Τό έσπέρας, συνοδεύων τόν Σεβασμιώτατον παρεκάθησεν
εις τό Δείπνον τό όποίον οργανώνουν οι Ένορίες-Κοιότητες
προς τιμήν του εορτάζοντος Ποιμενάρχου μας (26-11-04).

–Έλειτούργησε και εκήρυξε εις τόν Ί. Ναόν Μεταμορφώ-
σεως του Κυρίου Earlwood (28-11-04).

–Έλειτούργησε και εκήρυξε εις τόν πανηγυρίζοντα Ί. Ναόν
Άγίου Άνδρέου Gladesville.

Παρεκάθησεν εις τήν συνεδρίασιν του Διοικητικού Συμβου-
λίου των Ίδρυμάτων τής Βασιλειάδος (30-11-04).

Β' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ **Κίνησις του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου** **Δέρβης κ. Ίεζεκιήλ**

Κατά τόν μήνα Νοέμβριον, ό Θεοφιλέστατος:

–Έλειτούργησε και εκήρυξε εις τόν πανηγυρίζοντα Ί.Ν. των
Άγιών Άναργύρων Oakleigh (1-11-04).

–Συνοδευόμενος υπό του Πανοσ. Άρχιμ. Ίακώβου Τσιγκού-
νη, έπεσκέφθη τήν Ίεράν Μονήν Παναγίας Γοργοεπηκόου
Geelong, όπου κατά τήν ήμέραν αυτήν Cup Day, δημοσία
άργία, λαμβάνει χώρα ή έτησία εκδρομή των Κατηχητικών
Σχολείων των Ένοριών-Κοινοτήτων μας. Παρηκολούθησε τήν
Θείαν Λειτουργίαν, ώμίλησε εις τά παιδιά καταλλήλως και
συνέ-φαγε μετ' αυτών. Άργά τό άπόγευμα έπέστρεψεν εις
Μελβούρνην (2-11-04).

–Προέστη ιερατικής Συνάξεως εις τήν αίθουσα τής Ίεράς
Αρχιεπισκοπής και έν συνεχεία εις τό Γραφείον του,
συνητήθη μέ τούς πατέρας Σπ. Βανδώρον, Άθ. Τριαντα-
φύλλου και Ευσ. Παπαδόπουλον και τούς κ.κ. Κων. Κόντην και
Παν. Μούρτζιον, νέον διευθυντήν του Κολλεγίου του Άγίου
Ίωάννου, και συνεζήτησε μετ' αυτών τρόπους προσελεύσεως
μαθητών διά τό Κολλέγιόν μας άπό τās περιοχάς των τριών
Ένοριών εις τās όποίας ύπηρετούν οι ως άνω άναφερόμενοι
ιερείς.

Έδέχθη τόν Νομάρχην τής Θεσσαλονίκης κ. Παναγιώτην
Ψωμιάδη, τόν όποίον συνώδευαν οι κ.κ. Παν. Μαυρουδής,
Δημ. Μηνάς και Νικ. Λαλόπουλος εκ Μελβούρνης.

–Έχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τόν Έσπερινόν επί τή
έναποθέσει των Ίερών Λειψάνων εις τόν Ί. Ναόν των νεοφα-
νέντων Μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Bentleigh
και έν συνεχεία, εις τό ΈνοριακόΝ Κέντρον, παρεκάθησεν εις
δείπνον τής Φιλοπτώχου του έν λόγω Ίερού Ναού (3-11-04).

–Εις τά Γραφεία τής Ί. Αρχιεπισκοπής και παρουσία του κ.
Κων. Κόντη, Προέδρου τής Ένώσεως Ένοριών και Κοινοτήτων,
εδέχθη τό ΔιοικητικόΝ Συμβούλιον και τόν ιερέα τής Ένορίας-
Κοινοτήτος τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου North Altona και
συνεζήτησε μετ' αυτών θέματα άφορώντα τήν έν λόγω
Κοινοτήτα (4-11-04).

–Συνοδευόμενος υπό του κ. Άνδρέα Γεωργίου εξενάγησε
τόν Νομάρχην Θεσσαλονίκης εις τήν «Βασιλειάδα» και έν
συνεχεία εις τό Έλληνορθόδοξον Κολλέγιον του Άγίου
Ίωάννου Preston. Ό Νομάρχης έμεινε βαθειά έντυπωσιασμέ-
νος και συγκινημένος άπό τά δύο αυτά ιδρύματα τής Ίεράς
Αρχιεπισκοπής (5-11-04).

–Συνοδευόμενος υπό του κ. Κων. Κόντη υπεδέχθη εις τό
αεροδρόμιον τόν Σεβασμιώτατον Αρχιεπίσκοπον κ.κ. Στυλια-
νόν προερχόμενον εκ Σύδνεϋ και συνοδευόμενον υπό του
άρχιδιακόνου Σωφρονίου Κονιδάρη (6-11-04).

–Συνελειτούργησε μετά του Σεβασμιωτάτου εις τόν Ί. Ναόν
του Άγίου Νικολάου Yarraville και έβοήθησεν αυτόν κατά τόν
άγιασμόΝ και τήν τελετήν των θυρανοισίων του νέου Ί. Ναού.
Τό έσπέρας κατά τόν πανηγυρικόΝ Έσπερινόν εις τόν Ί. Ναόν
των Παμμεγγίστων Ταξιαρχών Mentone εις τόν όποίον εχορο-
στάτησε ό Σεβασμιώτατος, παρέστη συμπροσευχόμενος εις
τό ΊερόΝ Βήμα. Έν συνεχεία, μετά του Σεβασμιωτάτου,
παρεκάθησεν εις δείπνον τής Φιλοπτώχου (7-11-04).

–Έλειτούργησε και εκήρυξε εις τόν πανηγυρίζοντα Ί.Ναόν
των Παμμεγγίστων Ταξιαρχών και έν συνεχεία μετά του
Πανοσ. Άρχιμ. Ίακώβου Τσιγκούνη και Άχιδιακόνου Σωφρο-
νίου Κονιδάρη, μετέβη εις τό Κολλέγιον του Άγίου Ίωάννου
Preston και παρέστη εις τό άγιασμόΝ και εις τήν θεμελίωσιν
του Γυμναστηρίου αυτού τήν όποίαν έτέλεσεν ό
Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος ήμών κ.κ. Στυλιανός.

–Παρέστη συμπροσευχόμενος εις τό Ίερό Βήμα κατά τόν
πανηγυρικόΝ Έσπερινόν εις τόν Ί. Ναόν του Άγίου Νεκταρίου
Fawkner, τόν όποίον έτέλεσε ό Σεβασμιώτατος. Μετά τόν
Έσπερινόν, παρεκάθησε μετά του Σεβασμιωτάτου, εις δει-
πνον εις τήν αίθουσα του Ένοριακού Κέντρου (8-11-04).

–Έλειτούργησε και εκήρυξε εις τόν πανηγυρίζοντα Ί. Ναόν

**Άπό τήν έπίσκεψιν του Νομάρχου Θεσσαλονίκης κ. Παναγιώτη
Ψωμιάδη. Ό Θεοφιλέστατος Έπίσκοπος Δέρβης κ. Ίεζεκιήλ δέ-
χεται δώρον υπό του Νομάρχου εικόνα του Άγίου Δημητρίου
(3-11-04).**

του Ἁγίου Νεκταρίου Fawkner καὶ προέστη τῆς λιτανεύσεως τῶν Ἱερῶν Λειψάνων αὐτοῦ ἐνώπιον χιλιάδων πιστῶν. Ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς Τράπεζαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἑνοριακοῦ Κέντρου (9-11-04).

–Παρέστη συνεδριάσεως τῆς Κεντ. Νεολαίας (10-11-04).

–Ἐδέχθη ἐθιμοτυπικὴν ἐπίσκεψιν τοῦ νεοδιορισθέντος πρέσβως τῆς Αὐστραλίας εἰς τὴν Ἀθήναν, ἐξωχοτάτου κ. Paul Tighe.

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς St Albans. Ἀκολούθησε δεῖπνον εἰς τὴν αἴθουσαν παραπλευρῶς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ (11-11-04).

–Ἐδέχθη τούς Ibrahim Kocabişik, τούρκον δημοσιογράφον, καὶ Ismail Cem, Businessman ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι, συνοδευομένους ἀπὸ τούς κ.κ. Orhan Cicek, Program Coordinator καὶ Veysel Gexgolu, Executive, Australian Intercultural Society ἐκ Μελβούρνης. Ἐν συνεχείᾳ ἐδέχθη τούς αἰδεσ. Ἀλέξανδρον Κορλὸν καὶ κ. Σταύρον Κιαννὲ ἐκ τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου Yarraville, οἱ ὅποιοι τὸν ἐνημέρωσαν σχετικὰ μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν θυρανοξίων τοῦ νέου ἱεροῦ Ναοῦ αὐτῆς (12-11-04).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νε-

Ἡ ὁμάδα ὀργανοπαικτῶν ἀπὸ τὴν Φλώρινα εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου κ. Ἰεζεκιήλ. Διακρίνονται οἱ κ.κ. Γεώργιος καὶ Λάζαρος Βαλάκης, Ἀθανάσιος Σαμαράς, Κυριάκος Τράγκας καὶ Παναγιώτης Ἰωάννου συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Λαζάρου Ναλπαντίδη, προέδρου τῆς Χορωδίας τῶν Φλωριναίων Μελβούρνης (15-11-04)

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν Μελβούρνη τοῦ βουλευτοῦ τῆς Λέσβου κ. Ἰωάννου Γιαννέλη τῆς ΝΔ καὶ τοῦ Νομάρχου αὐτῆς κ. Παύλου Βογιατζῆ συνοδευομένων ὑπὸ μελῶν τῆς ἐν Μελβούρνη Ἐπιτροπῆς ΝΔ (15-11-04).

κταρίου Fawkner καὶ τὴν μεσημβρίαν παρεκάθησεν εἰς τὸ παρατεθὲν ὑπὸ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος γεῦμα (14-11-04).

–Ἐχθη τὸν δημοσιογράφον τῆς Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ κ. Γεώργιον Λιάλιον καὶ τὸν φωτο-ρεπόρτερ κ. Παῦλον Φυσάκη.

Ἐδέχθη τὸν βουλευτὴν τῆς Λέσβου κ. Ἰωάννην Γιαννέλην τῆς Ν.Δ. καὶ τὸν Νομάρχην αὐτῆς κ. Παῦλον Βογιατζῆν μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ἐσυνόδευαν μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ν.Δ. ἐκ Μελβούρνης.

Ἐδέχθη ὁμάδα ὀργανοπαικτῶν ἀπὸ τὴν Φλώρινα τὴν ὁποίαν ἀποτελοῦσαν οἱ κ.κ. Γεώρ. καὶ Λάζ. Βαλάκης Ἀθ. Σαμαράς, Κυρ. Τράγκας καὶ Παν. Ἰωάννου τοὺς ὁποίους ἐσυνόδευεν ὁ κ. Λάζ. Ναλπαντίδης, Πρόεδρος τῆς Χορωδίας τῶν Φλωριναίων Μελβούρνης.

Παρέστη εἰς τὴν ὁμιλίαν τῆς Νεολαίας εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγ. Εὐσταθίου ἡ ὁποῖαν ἐδόθη ὑπὸ τοῦ αἰδεσ. Ἥλια Κεντρωτῆ μὲ θέμα: «Born Again Christians: Speaking in Tongues» (15-11-04).

–Προέστη συνεδριάσεως τῆς Κεντ. Φιλοπτώχου (16-11-04).

–Παρέστη εἰς τὴν πρόβα τῆς Χορωδίας τῆς Ἱεράς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν Καλάντων (17-11-04).

–Ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου North Balwyn καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον τὸ ὁποῖον παρέθεσεν ἡ Φιλοπτώχος Ἀδελφότης (20-11-04).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου North Balwyn ἐν μέσῳ πλήθους πιστῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος (21-11-04).

–ὑπεδέχθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Μελβούρνης, τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπόν μας κ.κ. Στυλιανὸν προερχόμενον ἐκ Σύδνεϋ μετὰ τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Σοφρωνίου.

–Παρέστη συμπροσευχόμενος εἰς τὸ Ἱερόν Βῆμα κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, εἰς τὸ ὁποῖον ἐχοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος, καὶ ἐν συνεχείᾳ μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τοῦ ἁγίου Δορυλαίου, παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον τῆς Φιλοπτώχου (24-11-04).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης παρουσία πλήθους πιστῶν.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν αἴθουσαν Ultima Reception ἐδόθη τὸ ἐπίσημον δεῖπνον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ὀνομαστηρίων τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν ὁ ἱερός κληρὸς, ἀντιπρόσωποι τῶν Ἑνοριῶν καὶ Κοινοτήτων, τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων, τῆς Νεολαίας καὶ πολλοὶ ὁμογενεῖς. Ὅμιλιτῆς τῆς βραδυᾶς ἦτο ὁ ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου Σύδνεϋ κ. Διονύσιος Κρινᾶς (25-11-04).

–Παρέστη συμπροσευχόμενος μετὰ τοῦ Θεοφ. Δορυλαίου κ. Νικάνδρου καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν εἰς τὸ Ἱ. Βῆμα κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου, τὴν ὁποίαν ἐτέλεσεν ὁ Σεβασμιώτατος, ὡς ἄπλους ἱερεὺς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ὀνομαστηρίων του. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θεῖας Λειτουργίας αἱ κυριαὶ τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου προσέφεραν εἰς ὅλον τὸ ἐκκλησίασμα ἀναψυκτικὰ καὶ γλυκύσματα καὶ ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν εἰς ὅλους νὰ εὐχηθοῦν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον τὰ «Χρόνια Πολλὰ».

Τὴν μεσημβρίαν αἱ κυριαὶ τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου παρέθεσαν γεῦμα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι καὶ ἄρκετοὶ κληρικοί καὶ λαϊκοί.

Τὸ ἀπόγευμα, ὁ Θεοφιλέστατος πρότεπεμψεν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἐπιστρέφοντα εἰς Σύδνεϋ (26-11-04).

–Ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Malvern. Μετὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα (28-11-04).

–Ἐδέχθη τὸν αἰδεσ. π. Νικόλαον Τσουλουκίδην ἐκ Σύδνεϋ

καί τό ἑσπέρας ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου Nunawading. ἐν συνεχείᾳ δέ παρεκάθησεν εἰς δείπνον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος (29-11-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου Nunawading καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα.

Ἐδέχθη τοὺς πανοσ. Ἀρχιμ. Τύχωνα Romanov καί Jamil Srouf τῆς Ρωσσοφώνου Ἑνορίας τῆς Ἁγίας Σκέπης South Yarra, γιά θέματα τῆς ἐν λόγῳ Ἑνορίας (30-11-04).

Γ' & Ε' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ **Κίνησης τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου** **Δορυλαίου κ. Νικάνδρου**

Κατά τόν μῆνα Νοέμβριον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν, κατά τήν Θείαν Λειτουργίαν ἐπί τῇ Ἱερᾷ μνήμῃ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (1-11-04).

–Προήδρευσε κοινῆς συνεδριάσεως τῶν Αἰδεσ. Ἐφημερίων, τῆς Διακοινοτικῆς Ἐπιτροπῆς καί τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, διά τήν ὀργάνωσιν τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων τῶν Θεοφανείων (2-11-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg, ἐπί τῇ Ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Νικάνδρου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας καί, κατόπιν, εὐλόγησε ἑόρτιον τράπεζαν, παρατεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἑνοριακοῦ Συμβουλίου καί τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος ἐπί τοῖς ὀνομαστηρίοις του.

–Ἐδέχθη τόν κ. Στέφανον Νικολαΐδην, Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτῶν Ν. Αὐστραλίας (4-11-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect.

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ τοπικοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου.

–Παρέστη εἰς τήν ἐπίσημον ἑναρξιν τῶν ὑπὸ τῆς Παμμακεδονικῆς Ἐνώσεως Ν. Αὐστραλίας διοργανουμένων «Δημητρίων 2004», ὁμιλήσας ἐπικαίρως, μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου καί ἀναγνώσας τὴν βαρυσήμαντον ἀνακοίνωσιν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς διά τὴν ἀπάραδεκτον καί ἀήθη ἐνέργειαν τοῦ Προέδρου τῶν Η.Π.Α. κ. Τζώρτζ Μπούς ἀναγνωρίσεως τῶν Σκοπίων ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον αὐτῶν ὄνομα τῆς Μακεδονίας (7-11-04).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε, κατά τόν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὴν ἑορτάζουσαν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park (8-11-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὴν ὡς ἄνω πανηγυρίζουσαν Ἱ. Μονὴν καί ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τὸν ἐκ Port Pirie εὐλαβέστατον κ. Ἀχιλλέα Καραμανίδην, δώσας εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα Ἀχιλλίος, καί ἀπηύθυνεν εἰς τὸν π. Ἀχιλλίον λόγους παραινετικούς διά τὴν διακονίαν του ἐν σχέσει καί μὲ τὸν προστάτην Ἅγιόν του Ἀχιλλίον Ἐπίσκοπον Λαρίσης. Μετά τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας, εὐλόγησε τὴν ἑόρτιον τράπεζαν, μεταφέρων εἰς τοὺς πιστοὺς τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (9-11-04).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ τοπικοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου (12-11-04).

–Ἐτέλεσε τὸ Μυστήριον τοῦ Εὐχέλαιου εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Ἐριτ. κ. Τούλας Πετροπούλου (13-11-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Ἁγίου Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Athelstone (14-11-04).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς (15-11-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν, ἐπί τῇ Ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, εἰς τόν Ἱερὸν Ναόν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Athelstone (16-11-04).

–Παρέστη εἰς ἐκθεσιν φωτογραφίας καί θαυμασίαν μουσι-

κὴν ἐκδήλωσιν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ καλύτερα τῆς Ἑλλάδος», τοῦ Κολλεγίου «Ἅγιος Γεώργιος» τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγ. Γεωργίου Thebarton, διά τῶν ὁποίων ἐκλείσαν αἱ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν ἐκδηλώσεις διά τὴν ἐπέτειον 20 χρόνων ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Κολλεγίου (19-11-04).

–Ἐτέλεσε τὸ Μυστήριον τῆς Βαπτίσεως τοῦ νεοφωτιστοῦ Ζαχαρίου, υἱοῦ τοῦ Ἐφημερίου τῆς ἐν Ἀδελαιδί ὑπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Ἑνορίας τῆς Οὐκρανικῆς παροικίας, Αἰδεσ. π. Εὐγενίου Kvasniuk (20-11-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Προφήτου Ἥλιου Norwood καί, ἐν συνεχείᾳ, εὐλόγησε τὴν ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου καί τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος παρατεθεῖσαν, εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκδηλώσεων τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος, τράπεζαν (21-11-04).

–Ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τὸν Ἱερατ. Προϊστάμενον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Berri, Αἰδεσ. π. Παν. Κοσιναδέλλην, μετὰ τοῦ Προέδρου καί μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου (22-11-04).

–Ἀνεχώρησεν εἰς Μελβούρνην, διά νά συμμετάσχῃ εἰς τὰ Ὀνομαστήρια τοῦ Σεβασμιωτάτου.

–Συμπροσευχήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, μετὰ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ, κατά τὸν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινόν εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Αἰκατερίνης East Malvern, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου (24-11-04).

–Προσευχήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἱ. Βήματος κατά τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Bentleigh.

–Συνειργάσθη μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου δι' ὑπηρεσιακὰ θέματα.

–Παρέστη εἰς τὴν ἐπί τοῖς Σεπτοῖς Ὀνομαστηρίοις τοῦ Σεβασμιωτάτου δοθεῖσαν δεξίωσιν (25-11-04).

–Συμπροσευχήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, μετὰ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Δέρβης κ. Ἰεζεκιήλ, κατά τὴν Θείαν Λειτουργίαν, ἐπί τῇ Ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου πατρός ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγονοῦ καί τοῖς Σεπτοῖς Ὀνομαστηρίοις τοῦ Σεβασμιωτάτου, εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικόν Ἱ. Ναόν Ἁγίου Εὐσταθίου (26-11-04).

–Ἀνεχώρησεν ἐκ Μελβούρνης, ἐπιστρέφων εἰς Ἀδελαιδί (27-11-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (28-11-04).

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε, κατά τὸν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγίου Ἀνδρέου Noarlunga (29-11-04).

–Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν καί, ἐν συνεχείᾳ, εὐλόγησε τὴν ἑόρτιον τράπεζαν, μεταφέρων εἰς τοὺς πιστοὺς τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου.

–Παρέστη εἰς δεξίωσιν, δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ Κέντρου Προνοίας, ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐπικειμένων ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων, πρὸς τιμὴν τῶν ἐθελοντῶν, τῶν ὑπευθύνων τῶν κυβερνητικῶν ὀργανισμῶν, οἱ ὅποιοι συμβάλλουν εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Κέντρου, τῶν ἐργαζομένων καί τῶν καθ' οἴονδηποτε τρόπον βοηθούντων τὸ ἔργον τοῦ Κέντρου, ὁμιλήσας καταλλήλως καί μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (30-11-04).

« ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ »

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας
Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Υπ. ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεὶμ
Σελιδοποίηση: Πρωτοπρεσβ. π. Ἄγγελος Ἀλιφιερᾶκης

www.voiceoforthodoxy.com

Ἐκτύπωση: Halkeas Printing Pty Ltd Tel.: 9698 8511